

и, като си потаи гнѣвътъ, рече на брата си: Ела да отидемъ на разходка. — Когато бѣхъ на полето самы, Каинъ нападна на брата си и го уби. Подиръ туй Богъ му дума: „Какво направи ты Каине? братовата ти кръвь, която пролѣ рѣката ти, вика къмъ мене. Земята, която испи кръвта на Авеля да е проклета, да я работишъ съ голѣмъ и съ много трудъ, и тя пакъ да ти не дава плодъ! да са скитаашъ по лицето на земята.“ — А Каинъ, като не са надѣяше да приеме прошка, побѣгва. (Быт. д. 1—16.).

§. 9. *Построеніето на ковчегътъ.*

Като порасте числото на хората, надвихъ лошевиныйтъ. За туй Богъ, рѣши да истреби челоуѣшкыйтъ родъ съ потопъ. Но той пощади Ноя и дѣцата му, защото живѣяхъ добродѣтелно. И тѣй Ной по Божіе повелѣніе построи голѣмъ ковчегъ въ образъ на корабъ, засмоли го и внесе въ него отъ сичкытъ птици и отъ сичкытъ животны по единъ чифтъ. (Быт. г. 1.).

§. 10. *Потопътъ на 2262 год. отъ създаването на свѣтътъ.*

Щомъ влѣзе Ной въ ковчегътъ съ жена си, съ тримата си сынове и съ тритѣ си снахы, бликнахъ сичкытъ воды отъ моретата и отъ изворытъ; съврѣменно и дѣждъ голѣмъ падна четиредесетъ денъе и ноци. Водытъ слѣдователно покрыхъ сичкото лице на земята толкозь, щото са подигнахъ петнайсетъ аршина надъ най высокытъ горы. И тѣй сичко погину отъ потопътъ, а ковчегътъ като са подигаше отъ водытъ плаваше. (Быт. з. 1—.).